

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17.08.2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Matuszewski

Protokolant: st. prot. sąd. M. K.

po rozpoznaniu w dniu 17.08.2015 r.

sprawy **S. C.**

obwinionego o wykroczenie z art. 97 kw

z powodu apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile z dnia 18.05.2015 r., sygn. akt II W 214/15

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia obwinionego od popełniania przypisanego mu wykroczenia z art. 97 kw,
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

L. M.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Pile, wyrokiem z dnia 18 maja 2015 roku, sygn. akt II W 214/15 uznał obwinionego **S. C.** za winnego tego, że w dniu 17 stycznia 2015 roku, około godziny 12.52 w P. na al. (...) kierując samochodem marki P. (...) o nr rej. (...) dokonał manewru wyprzedzania innego pojazdu bezpośrednio przed oznakowanym przejściem dla pieszych, tj. wykroczenia z art. 97 k.w. w związku z art. 26 ust 3 pkt 1 PoRD i za to na podstawie art. 97 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 200 złotych.

W tym samym wyroku, uniewinniono podsądnego od tego, że w krótkim odstępie czasu w P. przy ul. (...) nie zastosował się do znaku B-1 z umieszczoną tabliczką „nie dotyczy obsługi i pracowników” wjeżdżając na boczny parking hotelu (...) to jest od wykroczenia z art. 92 § 1 k.w.

W ostatnim punkcie wyroku, na podstawie art. 118 §§ 1 k.p.w. zasądzono od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych zryczałtowanych wydatków w sprawach o wykroczenia, a na podstawie art. 1 u art. 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzono mu opłatę w kwocie 30 złotych.

Z powyższym wyrokiem- z jego punktem 1- nie zgodził się **obwiniony**, składając apelację. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu, że w sposób nieprawidłowy ocenił ujawnione dowody.

Apelujący wniósł o uniewinnienie go od przypisanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego S. C. zasługuje na uwzględnienie.

Sąd odwoławczy przypomina, że celem procesu o wykroczenie jest ustalenie faktów istotnych dla treści rozstrzygnięcia, i to z taką dokładnością, która pozwala na trafne zastosowanie prawa materialnego. Przypisanie winy i sprawstwa,

co do zarzucanego przestępstwa powinno nastąpić zatem dopiero po ustaleniu ponad wszelką wątpliwość wszystkich znamion podmiotowych i przedmiotowych zarzucanego wykroczenia. Z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. W toku postępowania nie ujawniono żadnego wiarygodnego dowodu wskazującego na to, że obwiniony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu wykroczenia.

Sąd Rejonowy w sposób dowolny ocenił i przeanalizował dowody ujawnione w toku przewodu sądowego. Zasadnicze zastrzeżenia Sądu II instancji wzbudza analiza obiektywnego dowodu w postaci nagrania rejestrującego sposób jazdy podsądnego w inkryminowanym okresie, w szczególności manewr wyprzedzania. Wbrew temu, co przyjął Sąd I instancji nagranie nie potwierdza w żaden sposób tezy wniosku o ukaranie. Z zapisu obrazu wynika jednoznacznie, że podsądny podjął manewr wyprzedzania samochodu policyjnego na alei (...), jednakże rozpoczął i zakończył go w pewnej, bezpiecznej odległości przed przejściem dla pieszych (k.11). Nie jest zatem tak, aby rzeczony manewr miał miejsce bezpośrednio przed przejściem dla pieszych.

Sąd Okręgowy przypomina, że stosownie do przepisu art. 26 ust. 3. pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym kierującemu pojazdem zabrania się wyprzedzania pojazdu na przejściu dla pieszych i bezpośrednio przed nim, z wyjątkiem przejścia, na którym ruch jest kierowany. Przenosząc powyższe na realia niniejszej sprawy, nie ma wątpliwości, że S. C. nie naruszył tej reguły ostrożności. Zachowanie obwinionego nie stworzyło żadnego zagrożenia w ruchu lądowym.

Sąd I instancji błędnie uznał za miarodajne relacje procesowe policjanta P. S.. Twierdzenia wyżej wymienionej osoby o tym, że podsądny wyprzedził kierowany przezeń pojazd policyjny bezpośrednio przed przejściem roz mijają się z treścią wskazanego nagrania. Policjant mógł oczywiście subiektywnie ocenić sposób jazdy podsądnego jako nieprawidłowy i groźny. Jednakże w niniejszej sprawie zabezpieczono obiektywny dowód w postaci nagrania, który pozwalał Sądowi na obiektywną oceną sposobu jazdy podsądnego i zweryfikowanie oświadczeń policjanta.

W tym układzie procesowym, jedynym logicznym wnioskiem było uwolnienie podsądnego od odpowiedzialności karnej za przypisane mu wykroczenie.

Z uwagi na treść przepisu art. 109 § 2 k.p.s.w. w związku z art. 119 k.p.s.w. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy:

1. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił obwinionego od popełnienia przypisanego mu wykroczenia z art. 97 k.w.
2. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

SSO Leszek Matuszewski